

OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBI CLASICE

Ediția a XXXIV-a, Brăila, 19-22 aprilie 2023

LIMBA GREACĂ VECHE

Clasa a XII-a

Subiectul I

50 de puncte

Traduceți în limba română. Atenție la indicații!

Τὰ δὲ ἔχει μὲν οὕτως, ὡς ἐγὼ φημι, ὃ ἄνδρες, πείθειν δὲ οὐ ῥάδιον. Καὶ ἐγὼ ἅμα οὐκ εἴθισμαι ἐμαυτὸν ἀξιοῦν κακοῦ [38b] οὐδενός. Εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι χρήματα, ἐτιμωσάμην ἂν χρημάτων ὅσα ἔμελλον ἐκτεῖσαι, οὐδὲν γὰρ ἂν ἐβλάβην· νῦν δὲ οὐ γὰρ ἔστιν, εἰ μὴ ἄρα ὅσον ἂν ἐγὼ δυναίμην ἐκτεῖσαι, τοσούτου βούλεσθέ μοι τιμῆσαι. Ἵσως δ' ἂν δυναίμην ἐκτεῖσαι ὑμῖν που μνᾶν ἀργυρίου· τοσούτου οὖν τιμῶμαι. Πλάτων δὲ ὅδε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ Κρίτων καὶ Κριτόβουλος καὶ Ἀπολλόδωρος κελεύουσί με τριάκοντα μνῶν τιμήσασθαι, αὐτοὶ δ' ἐγγυᾶσθαι· τιμῶμαι οὖν τοσούτου, ἐγγυηταὶ δὲ ὑμῖν ἔσονται τοῦ ἀργυρίου οὗτοι ἀξιοχρεῶ.

(Platon, *Apologia*, 38 a-b)

Indicații:

ἀξιοῦν – inf. prez. activ de la ἀξιόω

ἐβλάβην – ind. aor. 2 pasiv de la βλάπτω

εἴθισμαι – ind. perfect mediu de la ἐθίζω

ἐκτεῖσαι – inf. aorist activ de la ἐκτίνω

ἐκτεῖσαι – inf. viitor activ de la ἐκτίνω

ἀξιοχρεῶ – N. pl. masc de la ἀξιόχρεως

Subiectul II

40 de puncte

Redactați, în circa 400 de cuvinte, un eseu cu titlul *Demnitatea omului și a cetățeanului*, pornind de la textul de mai jos și concentrându-vă asupra următoarelor aspecte:

- analiza argumentelor personajului care vorbește pentru atitudinea sa și a altora în fața instanței de judecată;
- identificarea a cel puțin cinci cuvinte cheie din textul grecesc;
- identificarea și comentare a două figuri de stil relevante pentru argumentația din text;
- aducerea de alte argumente în sprijinul sau contra celor afirmate de acest personaj.

Τάχα δ' ἂν τις ὑμῶν ἀγανακτήσειεν ἀναμνησθεὶς ἑαυτοῦ, εἰ ὁ μὲν καὶ ἐλάττω τουτοῦ τοῦ ἀγῶνος ἀγῶνα ἀγωνιζόμενος ἐδεήθη τε καὶ ἰκέτευσε τοὺς δικαστὰς μετὰ πολλῶν δακρύων, παιδία τε αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος ἵνα ὅτι μάλιστα ἐλεηθῇ, καὶ ἄλλους τῶν οἰκείων καὶ φίλων πολλούς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄρα τούτων ποιήσω, καὶ ταῦτα κινδυνεύων, ὡς ἂν δόξαιμι, τὸν ἔσχατον κίνδυνον. [...] « Ἐμοί, ὃ ἄριστε, εἰσὶν μὲν ποῦ τινες καὶ οἰκεῖοι· καὶ γὰρ τοῦτο αὐτὸ τὸ τοῦ Ὀμήρου, οὐδ' ἐγὼ 'ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης' πέφυκα ἄλλ' ἐξ ἀνθρώπων, ὥστε καὶ οἰκεῖοί μοι εἰσι καὶ ὑεῖς γε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τρεῖς [...] ἄλλ' ὅμως οὐδένα αὐτῶν δεῦρο ἀναβιβασάμενος δεήσομαι ὑμῶν ἀποψηφίσασθαι ». Τί δὴ οὖν οὐδὲν τούτων ποιήσω; Οὐκ αὐθαδιζόμενος, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδ' ὑμᾶς ἀτιμάζων, ἀλλ' εἰ μὲν θαρραλέως ἐγὼ ἔχω πρὸς θάνατον ἢ μὴ, ἄλλος λόγος, πρὸς δ' οὖν δόξαν καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν καὶ ὅλῃ τῇ πόλει οὐ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι ἐμὲ τούτων οὐδὲν ποιεῖν καὶ τηλικόνδε ὄντα καὶ τοῦτο τοῦνομα ἔχοντα, εἴτ' οὖν ἀληθὲς εἴτ' οὖν ψεῦδος, ἀλλ' οὖν δεδογμένον γέ ἐστὶ τῷ Σωκράτῃ διαφέρειν τῶν πολλῶν ἀνθρώπων.

(Platon, *Apologia*, 34 c-e)

„Câte ceva s-ar înfuria poate, amintindu-și că, în ce-l privește, chiar dacă a avut de dat o luptă mai ușoară decât aceasta, i-a rugat și i-a implorat pe judecători cu multe lacrimi, aducându-și în fața lor, pentru a le stârni cât mai multă milă copiii, rudele, prietenii mulți; eu, în schimb, nu voi face nimic din toate acestea, chiar dacă mi-e dat să înfrunt aici, după câte se pare, primjedia de pe urmă. [...] «Dragul meu, și eu am rude. După vorba lui Homer, nici eu nu m-am născut dintr-un stejar sau dintr-o stâncă, ci din oameni, așa încât am și eu rude, ba am și fii: trei la număr [...]. Totuși nu-l voi aduce aici pe nici unul dintre ei ca să vă rog să mă achitați.» De ce nu voi face așa ceva? Nu din trufie, atenieni, și nici din lipsă de respect față de voi; dacă mă port cu îndrăzneală în fața morții sau nu e altă poveste; dar pentru bunul renume și al meu, și al vostru și al cetății întregi, mi se pare că nu e frumos să fac un astfel de lucru la vârsta mea și având această faimă, adevărată sau falsă, dar oricum o faimă încetățenită, cum că Socrate se deosebește cu ceva de ceilalți oameni.”

(traducere de Francisca Băltăceanu)